

[Arne Melchior]

Gert Petersen, om ikke før, så når han har haft lejlighed til at læse mit indlæg, vil give mig en undskyldning for det, han nu her har repliceret, nemlig at jeg skulle have holdt en tale om krigens nødvendighed. Der er ikke én sætning i det, jeg sagde, der kunne antyde noget af den art. Jeg sætter hr. Gert Petersens både åndelige og menneskelige kvaliteter så højt, at jeg føler mig dybt såret og generet over denne udtalelse fra hans side.

Hvis der overhovedet kunne lægges noget i det, må det, hr. Gert Petersen har ment, være, at jeg måske har sagt noget om krigens uundgåelighed, skønt jeg heller ikke talte for den eller om den. Men det er i hvert fald det længste, man vil kunne få ud af min tale, hvis man bare vil yde den et mindstemål af rimelig retfærdighed.

Om krigen er uundgåelig, er et spørgsmål, jeg ikke skal udtale mig om her. Jeg frygter, at vi i hvert fald ikke har haft den sidste større eller mindre krig, og det frygter hr. Gert Petersen jo også; det fremgår af hans forslag. Men man bør ikke lægge gift for hinandens motiver. Der er ingen her, personer, familier eller partier, der kan have patent på at være mere fredselskende end andre. Jeg afskyr krig og mord og drab og konflikter, helt nøjagtigt som hr. Gert Petersen – det er i øvrigt umåleligt, så ingen af os kan påstå, at vi afskyr det mere end den anden – men dette, at man har en anden opfattelse og som jeg bl. a. tror, at krig vil være mere sandsynlig, hvis ikke også de lande, som jeg er i kompagniskab med, og det land, jeg selv er borger i, har et forsvar – en opfattelse, man kan være enig eller uenig i – kan ikke berettige til at lægge gift for mine eller mit partis motiver, og jeg håber, at hr. Gert Petersen vil redressere dette. Hvad midlerne angår, hr. Gert Petersen, er der ikke tale om, at vi et sekund ville tvivle på at bevilge de nødvendige midler, for vi er enige om, at det er småpenge.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg synes, hr. Gert Petersen i sine bemærkninger om socialdemokratiets indstilling til forskning havde nogle, skal vi sige syrlige drops, for jeg synes, at hr. Gert Petersen helt undlod at gå ind på den tankegang, der ligger i, at jeg i virkeligheden pegede på nogle

af de ting, som er grundsætningen i arbejderbevægelsen, nemlig at skabe et samfund med frihed, lighed og broderskab. Jeg tror, at selve forslaget om forskning overhovedet ikke var nødvendigt, hvis man gennemførte et sådant samfund, og derfor pegede jeg på, at arbejderbevægelsen og specielt fagbevægelsen i sit nordiske, europæiske og internationale arbejde i virkeligheden udfører mange af de ting, som fremgår af det foreliggende forslag fra hr. Gert Petersen og hans parti. Derfor skal jeg helt overlade til hr. Gert Petersen og SF at være sure over, at vi altså har en anden opfattelse af, hvordan forskningen i givet fald skal udføres, eller hvordan arbejdet for at skabe en fredens verden skal være. Nogle af de ting, jeg har ført frem, er praktisk arbejde, der efter vores opfattelse kunne forhindre, at man skulle anvende mange af de penge på forskning, som hr. Gert Petersen påpeger.

Gert Petersen (SF):

Lad mig først sige til hr. Hans Jørgen Jensen, at jeg da er ked af, hvis han har fået et syrligt drops forkert i halsen. Det var egentlig ikke så ondt ment, det, jeg sagde. Jeg kunne høre, at der var en betydelig sympati for vores forslag, men det hjælper ikke så meget, når konklusionen på det, hr. Hans Jørgen Jensen sagde, blev, som den var.

Nu siger hr. Hans Jørgen Jensen, at hvis vi havde et ordentligt samfund baseret på de store principper om lighed, frihed og broderskab, var sådan en forskning simpelt hen ikke nødvendig. Jeg synes, det er lidt idealistisk tænkt: jeg er ikke så dogmatisk socialist, at jeg tror, alle konfliktproblemer fjernes, fordi vi har et sådant samfund, men jeg skal indrømme, at jeg stort set så heller ikke ville anse en sådan forskning for nødvendig. Men nu har vi altså bare ikke et sådant samfund, hr. Hans Jørgen Jensen. Jeg må bede min socialdemokratiske kollega om at frigøre sig fra disse utopiske drømme og tanker og komme ned på jorden. Vi har et samfund, vi har en Jord, hvor der hvert eneste år rundt omkring er talløse konflikter, der koster menneskeliv. Vi lever i en verdensdel, der er oprustet til tænderne, og hvor vi ved, at bare én konflikt vil være i stand til at udslette os. Det er den verden, vi lever i, og ikke den